KOMISJA
EUROPEJSKA

Strasburg, dnia 25.10.2016 r.
COM(2016) 711 final

2016/0347 (NLE)

Wniosek

DECYZJA WYKONAWCZA RADY

przedstawiająca zalecenie w sprawie przedłużenia tymczasowych kontroli na granicach wewnętrznych w wyjątkowych sytuacjach stwarzających ryzyko dla ogólnego funkcjonowania strefy Schengen

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

• Przyczyny i cele wniosku

Wprowadzenie

W dniu 12 maja 2016 r. Rada, na wniosek Komisji, przyjęła decyzję wykonawczą przedstawiającą zalecenie w sprawie tymczasowych kontroli na granicach wewnętrznych w wyjątkowych okolicznościach stwarzających ryzyko dla ogólnego funkcjonowania strefy Schengen. Po raz pierwszy użyto wtedy procedury określonej w art. 29 kodeksu granicznego Schengen. Połączenie ówczesnych poważnych niedociągnięć w zarządzaniu granicą zewnętrzną przez Grecję oraz znacznej liczby nierejestrowanych migrantów przebywających w tym państwie, którzy mogli próbować nielegalnie przemieścić się do innych państw członkowskich, stworzyło wyjątkowe okoliczności, które stanowią poważne zagrożenie dla porządku publicznego, bezpieczeństwa wewnętrznego i funkcjonowania całej strefy Schengen.

Zalecenie było skierowane do pięciu państw należących do strefy Schengen (Austrii, Niemiec, Danii, Szwecji i Norwegii) i dotyczyło ograniczonej liczby odcinków granicy wewnętrznej w tych państwach.

Zalecenie pozwoliło na utrzymanie ukierunkowanych i proporcjonalnych kontroli przez okres sześciu miesięcy, mianowicie do dnia 12 listopada 2016 r.

Na podstawie art. 29 kodeksu granicznego Schengen okres ten można przedłużyć zgodnie z warunkami i procedurą przewidzianymi w tym samym artykule.

Sytuacja obecna

Po wydaniu zalecenia Rady z dnia 12 maja br. tych pięć państw należących do strefy Schengen powiadomiło Komisję o prowadzeniu zalecanej tymczasowej kontroli na granicach wewnętrznych

W swoim sprawozdaniu z dnia 28 września 2016 r., które zgodnie z zaleceniem opierało się na informacjach uzyskanych od zainteresowanych państw należących do strefy Schengen, Komisja uznała, że kontrole graniczne pozostały w granicach wyznaczonych zaleceniem: kontrole były ograniczone do zidentyfikowanych szlaków migracyjnych i zagrożeń, były ukierunkowane, a ich zakres, częstotliwość, lokalizacja i czas – ograniczone do minimum niezbędnego do zaradzenia zidentyfikowanemu zagrożeniu; chociaż nie można wykluczyć pewnego wpływu gospodarczego, kontrole wpłynęły na przekraczanie granicy przez ogół społeczeństwa w najmniejszym możliwym stopniu. Ponadto na podstawie dostępnych wówczas informacji Komisja doszła do wniosku, że nie widzi potrzeby proponowania zmian do zalecenia.

W dniach 18 i 21 października 2016 r. dane państwa członkowskie należące do strefy Schengen po raz drugi przedstawiły Komisji sprawozdania dotyczące wdrażania zalecenia Rady. Przedstawione informacje wskazują na tendencję podobną do tej, która została opisana w pierwszym sprawozdaniu (ograniczenie liczby osób, wobec których wydaje się zakaz wjazdu, jak również ograniczenie liczby wniosków o azyl), a zatem – na stopniową stabilizację sytuacji. W dniu 20 października br. pięć państw należących do strefy Schengen

poinformowało Komisję o potrzebie zezwolenia na kontynuację tymczasowych kontroli granicznych. W dniu 6 października br. Słowenia również zwróciła się do Komisji, aby wyrazić zaniepokojenie potencjalną kontynuacją kontroli granicznych na granicy austriacko-słoweńskiej.

Wszczęcie procedury na podstawie art. 29 kodeksu granicznego Schengen i przyjęcie skoordynowanego podejścia do tymczasowych kontroli granicznych na szczeblu unijnym jest wymienione wśród inicjatyw w planie działania „Przywrócenie strefy Schengen”[1], które mają na celu stworzenie warunków pozwalających na zniesienie wszystkich kontroli na granicach wewnętrznych i powrót do normalnie funkcjonującej strefy Schengen do końca 2016 r.

Pomimo gwałtownego spadku liczby nielegalnych migrantów i osób ubiegających się o azyl w Unii Europejskiej, w szczególności dzięki realizacji postanowień oświadczenia UE–Turcja, w Grecji nadal przebywa znaczna liczba nielegalnych migrantów (około 60 000), w przypadku których można zasadnie przypuszczać, że będą chcieli przemieścić się nielegalnie do innych państw członkowskich.

Ponadto istotnym czynnikiem pozostaje łączna liczba wniosków złożonych przez osoby ubiegające się o azyl w państwach należących do strefy Schengen, o których mowa w zaleceniu, nawet jeżeli liczba ta nie jest porównywalna z liczbą wniosków, które złożono w tym samym okresie w ubiegłym roku. Znaczące i wymagające uwzględnienia wyzwanie dla wszystkich państw członkowskich Unii Europejskiej stanowiła duża liczba nielegalnych migrantów i osób ubiegających się o azyl w Unii Europejskiej przybyłych w okresie od jesieni 2015 r. Wyzwanie to było związane z zapewnieniem właściwego zakwaterowania i dostępu do systemów kształcenia i ochrony zdrowia dla osób, które przybyły przez ostatni rok. Ponadto stałe obciążenie organów administracji tych państw stanowi konieczność rozpatrywania zaległych spraw dotyczących przybyłych migrantów, spraw dotyczących migrantów przybyłych później oraz wniosków o ochronę.

Mimo znaczących postępów nadal istnieje konieczność pełnego wdrożenia pozostałych działań przewidzianych w planie działania „Przywrócenie strefy Schengen” oraz uzyskania odpowiednich wyników.

Pod tym względem przepisy dotyczące Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej zostały przyjęte i weszły w życie w rekordowo szybkim tempie. Rezerwy szybkiego reagowania (zasoby ludzkie i sprzęt techniczny) oraz rezerwy ds. szybkich powrotów muszą zostać utworzone i rozpocząć działania odpowiednio do 7 grudnia 2016 r. i 7 stycznia 2017 r. Pierwszej oceny narażenia należy dokonać w terminie pierwszych trzech miesięcy 2017 r.

Realizacja postanowień oświadczenia oświadczenie UE–Turcja nadal przynosi rezultaty. Na wyspy greckie przybywa jednak średnio 107 osób dziennie. Należy kontynuować wysiłki mające na celu zapewnienie ciągłej realizacji postanowień powyższego oświadczenia. Ponadto w dalszym ciągu istnieje potrzeba kontynuowania współpracy nakreślonej w oświadczeniu przyjętym podczas szczytu przywódców państw położonych na szlaku zachodniobałkańskim, o czym świadczy wzrastająca liczba migrantów przybywających do Serbii.

[1] Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady Europejskiej i Rady: „Przywrócenie strefy Schengen – Plan działania”, COM(2016) 120 final.

Nadal utrzymują się zatem wyjątkowe okoliczności, które stanowią poważne zagrożenie dla porządku publicznego i bezpieczeństwa wewnętrznego oraz powodują narażenie na ryzyko całej strefy Schengen.

Dalsze działania

W świetle okoliczności przedstawionych powyżej wydaje się, że nie powstały jeszcze w pełni warunki, określone w planie działania, pozwalające na zniesienie wszystkich kontroli wewnętrznych i powrót do normalnego funkcjonowania strefy Schengen. Uzyskano jednak trwałe i istotne rezultaty, które przyczynią się do powrotu całkowicie funkcjonującej strefy Schengen. Na obecnym etapie sytuacja w Grecji i wzdłuż szlaku zachodniobałkańskiego pozostaje jednak delikatna; daje się odczuć presja ze strony państw członkowskich najbardziej dotkniętych przez wtórne przepływy nielegalnych migrantów napływających z Grecji. Pełne wdrożenie przepisów dotyczących Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej – wzmacniające dodatkowo ochronę zewnętrznych granic UE – zakończy się do stycznia 2017 r. Kontynuowanie realizacji postanowień oświadczenia Turcja–UE pomoże w dalszym zmniejszeniu liczby napływających do UE migrantów oraz ułatwi dalsze rozstrzyganie zaległych spraw dotyczących wniosków o azyl i umocnienie zdolności przyjmowania migrantów w systemach krajowych.

Konieczne jest również stopniowe przywracanie pełnego stosowania istniejących zasad dublińskich, przy pełnym udziale Grecji, zgodnie z zaleceniami Komisji[2], z jednoczesnym udoskonalaniem tych zasad na przyszłość w oparciu o solidarność i odpowiedzialność. Ponadto programy relokacji w sytuacjach wyjątkowych, które funkcjonują od września 2015 r., nadal powinny przynosić konkretne rezultaty w odniesieniu do liczby osób poddanych relokacji. Należy zintensyfikować powroty osób niemających prawa pobytu w Unii Europejskiej.

Umożliwienie wspomnianym państwom członkowskim przedłużenia obecnego systemu kontroli na granicach wewnętrznych na kolejny proporcjonalny okres jest zatem uzasadnione. Zgodnie z rzeczywistymi wskaźnikami dostępnymi na obecnym etapie okres ten nie powinien przekraczać trzech miesięcy.

Zakres wniosku

Należy zezwolić państwom członkowskim należącym do strefy Schengen, prowadzącym obecnie kontrolę na granicach wewnętrznych na podstawie zalecenia Rady z dnia 12 maja 2016 r., na kontynuowanie tych działań

Ze względu na stopniową stabilizację sytuacji kontrola graniczna powinna jednak być stosowana jako środek ostateczny, w sytuacji gdy inne środki mniej ograniczające ruch transgraniczny, takie jak kontrola policyjna na podstawie art. 23 kodeksu granicznego Schengen, nie mogą zaradzić zidentyfikowanym zagrożeniom. Państwa członkowskie, które zdecydują się na utrzymanie kontroli na granicach wewnętrznych zgodnie z niniejszym

[2] Zalecenie Komisji z dnia 10 lutego 2016 r. skierowane do Republiki Greckiej w sprawie pilnych środków, jakie Grecja powinna podjąć w związku ze wznowieniem przekazywania na mocy rozporządzenia (UE) nr 604/2013 (C(2016) 871 final); zalecenie Komisji z dnia 15 czerwca 2016 r. skierowane do Republiki Greckiej w sprawie szczególnych pilnych środków, jakie Grecja powinna podjąć w związku ze wznowieniem przekazywania na mocy rozporządzenia (UE) nr 604/2013 (C(2016) 3805 final); zalecenie Komisji z dnia 28 września 2016 r. skierowane do Republiki Greckiej w sprawie szczególnych pilnych środków, jakie Grecja powinna podjąć w związku ze wznowieniem przekazywania na mocy rozporządzenia (UE) nr 604/2013 (C(2016) 6311 final).

zaleceniem, powinny przed wyborem tego wariantu zbadać wszystkie inne środki, które mogłyby zastąpić kontrole graniczne. Dane państwa członkowskie powinny poinformować o wyniku tego badania w swoim zgłoszeniu dotyczącym utrzymania kontroli na granicach wewnętrznych skierowanym do innych państw członkowskich, Parlamentu Europejskiego i Komisji.

Jak stwierdzono w konkluzjach Rady Europejskiej z dnia 20 października 2016 r. dotyczących migracji proces powrotu do strefy Schengen pociąga za sobą dostosowanie tymczasowych kontroli na granicach wewnętrznych, tak aby odzwierciedlały one bieżące potrzeby. Kontrola na granicach wewnętrznych powinna być przeprowadzana jedynie na podstawie analizy ryzyka i danych wywiadowczych oraz być ograniczona co do zakresu, częstotliwości, lokalizacji i czasu do minimum niezbędnego do zapewnienia odpowiedzi na poważne zagrożenie i do ochrony porządku publicznego i bezpieczeństwa wewnętrznego. Państwo członkowskie, które przeprowadza kontrolę na granicach wewnętrznych zgodnie z niniejszym zaleceniem, dokonuje cotygodniowego przeglądu konieczności, częstotliwości, lokalizacji i czasu kontroli, dostosowuje kontrolę do poziomu danego zagrożenia, a w stosownych przypadkach stopniowo ją znosi. Państwo członkowskie, które przeprowadza kontrolę na granicach wewnętrznych zgodnie z niniejszym zaleceniem, powinno regularnie wymieniać poglądy z odnośnym sąsiednim państwem członkowskim lub odnośnymi sąsiednimi państwami członkowskimi w celu zapewnienia, by kontrole na granicach wewnętrznych były przeprowadzane wyłącznie na tych odcinkach granic wewnętrznych, na których uznaje się to za konieczne i proporcjonalne, zgodnie z kodeksem granicznym Schengen.

Należy również wprowadzić obowiązek bardziej szczegółowej sprawozdawczości. Po każdym miesiącu realizacji niniejszego zalecenia dane państwa członkowskie powinny przedstawić Komisji sprawozdanie na temat wyników przeprowadzonych kontroli i w stosownych przypadkach ocenę dotyczącą konieczności kontynowania takich kontroli. Sprawozdanie powinno obejmować przynajmniej łączną liczbę skontrolowanych osób, łączną liczbę decyzji o odmowie wjazdu wydanych w następstwie kontroli, łączną liczbę decyzji o powrocie wydanych w następstwie kontroli i łączną liczbę wniosków o azyl otrzymanych na granicach wewnętrznych, gdzie odbywają się kontrole.

Komisja będzie dokładnie monitorować stosowanie niniejszego zalecenia oraz sytuację na miejscu.

- **Spójność z przepisami obowiązującymi w tej dziedzinie polityki**

Celem niniejszego zalecenia jest wdrożenie istniejących przepisów w tym obszarze polityki.

- **Spójność z innymi politykami Unii**

Niniejsze zalecenie jest powiązane z unijną polityką w zakresie rynku wewnętrznego, migracji i azylu.

2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

- **Podstawa prawna**

Artykuł 29 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/399 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie unijnego kodeksu zasad regulujących przepływ osób przez granice (kodeks graniczny Schengen).

- **Pomocniczość (w przypadku kompetencji niewyłącznych)**

W art. 29 rozporządzenia (UE) 2016/399 określono, że Rada przyjmuje zalecenie w sprawie tymczasowej kontroli na granicach wewnętrznych w oparciu o wniosek Komisji.

Działanie na szczeblu unijnym jest konieczne, gdy zagrożone jest ogólne funkcjonowanie obszaru bez kontroli na granicach wewnętrznych.

- **Proporcjonalność**

Niniejszy wniosek nie wykracza poza zakres niezbędny do osiągnięcia postawionego celu.

3. WYNIKI OCEN EX-POST, KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCEN SKUTKÓW

- **Oceny ex-post/kontrole sprawności obowiązującego prawodawstwa**

n.d.

- **Konsultacje z zainteresowanymi stronami**

Ze względu na konieczność pilnego przyjęcia wniosku niemożliwe było przeprowadzenie konsultacji społecznych.

- **Gromadzenie i wykorzystanie wiedzy eksperckiej**

n.d.

- **Ocena skutków**

Ze względu na ograniczone ramy czasowe oraz po uwzględnieniu danych przedstawionych przez zainteresowane państwa członkowskie i dostępnych danych dotyczących sytuacji w Grecji nie przygotowano pełnej oceny skutków.

- **Sprawność regulacyjna i uproszczenie**

n.d.

- **Prawa podstawowe**

Podczas przygotowywania wniosku uwzględniono ochronę praw podstawowych.

4. WPŁYW NA BUDŻET

Wnioskowana zmiana nie ma wpływu na budżet UE.

2016/0347 (NLE)

Wniosek

DECYZJA WYKONAWCZA RADY

przedstawiająca zalecenie w sprawie przedłużenia tymczasowych kontroli na granicach wewnętrznych w wyjątkowych sytuacjach stwarzających ryzyko dla ogólnego funkcjonowania strefy Schengen

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/399 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie unijnego kodeksu zasad regulujących przepływ osób przez granice (kodeks graniczny Schengen)[3], w szczególności jego art. 29,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Zgodnie z art. 29 kodeksu granicznego Schengen w dniu 12 maja 2016 r. Rada przyjęła decyzję wykonawczą przedstawiającą zalecenie w sprawie tymczasowych kontroli na granicach wewnętrznych w wyjątkowych okolicznościach zagrażających ogólnemu funkcjonowaniu strefy Schengen.

(2) Rada zaleciła pięciu państwom należącym do strefy Schengen (Austrii, Niemcom, Danii, Szwecji i Norwegii) utrzymanie proporcjonalnych tymczasowych kontroli granicznych przez maksymalny okres sześciu miesięcy począwszy od dnia przyjęcia decyzji wykonawczej, aby zaradzić poważnemu zagrożeniu dla porządku publicznego bądź bezpieczeństwa wewnętrznego powstałemu w tych państwach ze względu na połączenie niedociągnięć w zarządzaniu granicą zewnętrzną przez Grecję oraz wtórnych przepływów nielegalnych migrantów przedostających się przez Grecję, którzy zamierzają nielegalnie przemieścić się do innych państw członkowskich strefy Schengen.

(3) W dniu 28 września 2016 r. Komisja opublikowała sprawozdanie z wdrażania decyzji wykonawczej. Stwierdzono, że kontrole na granicach wewnętrznych przeprowadzane przez Austrię, Niemcy, Danię, Szwecję i Norwegię były proporcjonalne i zgodne z zaleceniem Rady. Komisja w swoich wnioskach – na podstawie dostępnych informacji i sprawozdań przekazanych przez dane państwa – uznała, że w chwili prezentowania sprawozdań nie widzi potrzeby proponowania zmian do decyzji wykonawczej.

(4) W dniach 18 i 21 października 2016 r. dane państwa członkowskie należące do strefy Schengen po raz drugi przedstawiły Komisji sprawozdania dotyczące wdrażania zalecenia Rady. Przedstawione informacje wskazują na tendencję podobną do tej, która została opisana w pierwszym sprawozdaniu (ograniczenie liczby osób, wobec których wydaje się zakaz wjazdu, jak również ograniczenie liczby wniosków o azyl), a zatem – na stopniową stabilizację sytuacji.

[3] Dz.U. L 77 z 23.3.2016, s. 1.

(5) Pomimo gwałtownego obniżenia się liczby napływających nielegalnych migrantów i osób ubiegających się o azyl w Unii Europejskiej znaczna liczba nielegalnych migrantów nadal pozostaje w Grecji, jak również w państwach członkowskich najbardziej dotkniętych wtórnymi przepływami nielegalnych migrantów z Grecji. Na podstawie zaobserwowanych w przeszłości tendencji można zasadnie założyć, że osoby te będą chciały przedostać się nielegalnie do innych państw członkowskich, kiedy zostaną zniesione kontrole graniczne, które utrudniają wtórne przepływy.

(6) Skumulowana liczba wniosków o azyl otrzymanych od początku kryzysu uchodźczego oraz stale napływające wnioski o azyl stanowią znaczne obciążenie dla krajowych organów administracji we wszystkich państwach członkowskich, a szczególnie w państwach członkowskich należących do strefy Schengen, których dotyczy decyzja wykonawcza.

(7) Kontrole na granicach wewnętrznych nie mogą być rozpatrywane odrębnie od innych ważnych czynników. Komisja w swoim komunikacie „Przywrócenie strefy Schengen – Plan działania”[4] wskazała różne polityki, które należy wdrożyć na potrzeby powrotu do całkowicie funkcjonującej strefy Schengen.

(8) Plan działania w szczególności obejmuje przyjęcie i wdrożenie przepisów dotyczących Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej. Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1624 z dnia 17 września 2016 r. w sprawie Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej[5] weszło w życie dnia 6 października 2016 r., w terminie dziewięciu miesięcy od przedstawienia wniosku Komisji, tym samym wskazując na zaangażowanie wszystkich zainteresowanych stron. Oczekuje się, że rezerwy szybkiego reagowania (obejmujące zarówno zasoby ludzkie, jak i sprzęt techniczny) oraz rezerwy ds. szybkich powrotów zostaną utworzone i rozpoczną działanie odpowiednio do 7 grudnia 2016 r. i 7 stycznia 2017 r.

(9) Innym elementem wskazanym w planie działania jest pomyślna realizacja postanowień oświadczenia UE–Turcja Mimo że realizacja postanowień tego oświadczenia nadal przynosi korzyści – co zostało stwierdzone w trzecim sprawozdaniu z postępów w zakresie realizacji postanowień oświadczenia UE–Turcja[6] – ważna jest kontynuacja tego działania, tak aby postanowienia oświadczenia były trwale realizowane. Ponadto w dalszym ciągu istnieje potrzeba kontynuowania współpracy nakreślonej w oświadczeniu przyjętym podczas szczytu przywódców państw położonych na szlaku zachodniobałkańskim.

(10) Z powyższego wynika, że pomimo stałego i znaczącego postępu w obszarach wskazanych w planie działania i stopniowej stabilizacji sytuacji, działania te nadal muszą być w pełni wdrożone, a odpowiednie wyniki – uzyskane.

(11) Nadal utrzymują się zatem wyjątkowe okoliczności stanowiące poważne zagrożenie dla porządku publicznego i bezpieczeństwa wewnętrznego oraz powodujące narażenie na ryzyko ogólne funkcjonowanie strefy Schengen.

(12) Ze względu na bieżącą delikatną sytuację w Grecji i nadal dającą się odczuć presję w państwach członkowskich najbardziej dotkniętych wtórnymi przepływami nielegalnych migrantów napływających z Grecji, zasadne wydaje się zezwolenie na proporcjonalne przedłużenie kontroli na granicach wewnętrznych przez państwa

---

4 COM(2016) 120 final.

5 Dz.U. L 251 z 16.9.2016, s. 1–76.

6 Trzecie sprawozdanie z postępów w zakresie realizacji postanowień oświadczenia UE–Turcja, COM(2016) 634.

członkowskie – a mianowicie Niemcy, Danię, Austrię i Szwecję, oraz Norwegię – państwo stowarzyszone – należące do strefy Schengen, które prowadzą obecnie kontrolę na granicach wewnętrznych w odpowiedzi na poważne zagrożenie dla porządku publicznego i bezpieczeństwa wewnętrznego spowodowane przez wtórne przepływy nielegalnych migrantów, na podstawie art. 29 kodeksu granicznego Schengen.

(13) Zgodnie z rzeczywistymi wskaźnikami dostępnymi na obecnym etapie okres ten nie powinien przekraczać trzech miesięcy od daty przyjęcia niniejszej decyzji wykonawczej.

(14) Państwa członkowskie, które zdecydują się na kontynuowanie kontroli na granicach wewnętrznych w następstwie niniejszej decyzji wykonawczej, powinny zawiadomić o tym inne państwa członkowskie, Parlament Europejski i Komisję.

(15) Przed podjęciem decyzji o kontynuowaniu kontroli dane państwa członkowskie powinny zbadać, czy nie można zastosować innych środków, które mogłyby zastąpić kontrolę graniczną, w celu skutecznego wyeliminowania zidentyfikowanego zagrożenia. Dane państwa członkowskie w swoich zgłoszeniach powinny poinformować o wyniku tej analizy i powodach wyboru wariantu kontroli granicznej.

(16) Jak stwierdzono w konkluzjach Rady Europejskiej z dnia 20 października 2016 r. dotyczących migracji proces powrotu do strefy Schengen pociąga za sobą dostosowanie tymczasowych kontroli na granicach wewnętrznych, tak aby odzwierciedlały one bieżące potrzeby. Kontrola prowadzona na mocy niniejszej decyzji wykonawczej powinna być przeprowadzana jedynie w zakresie, w jakim jest to konieczne; jej intensywność powinna być ograniczona do niezbędnego minimum. Na przykład w danym okresie, w którym przepływy są nieznaczące, kontrole na pewnych odcinkach granicznych mogą nie być konieczne. Aby jak najmniej utrudnić przekraczanie danej granicy wewnętrznej przez ogół społeczeństwa, można przeprowadzać jedynie kontrole ukierunkowane oraz oparte na analizie ryzyka i danych wywiadowczych. Ponadto należy zbadać konieczność przeprowadzania tych kontroli na odpowiednich odcinkach granicy oraz dokonywać ich regularnej oceny we współpracy ze wszystkimi zainteresowanymi państwami członkowskimi, mając na celu stopniowe ograniczenie kontroli.

(17) Pod koniec każdego miesiąca wdrażania niniejszej decyzji wykonawczej należy przesłać do Komisji pełne sprawozdanie z wyników przeprowadzonych kontroli, wraz z oceną, czy istnieje – w stosownych przypadkach – konieczność ich utrzymania. Sprawozdanie powinno obejmować łączną liczbę skontrolowanych osób, łączną liczbę decyzji o odmowie wjazdu wydanych w następstwie kontroli, łączną liczbę decyzji o powrocie wydanych w następstwie kontroli i łączną liczbę wniosków o azyl otrzymanych na granicach wewnętrznych, gdzie odbywają się kontrole.

(18) Rada odnotowuje, że Komisja oświadczyła, że będzie dokładnie monitorować stosowanie niniejszej decyzji wykonawczej,

NINIEJSZYM ZALECA:

1. Austrii, Niemcom, Danii, Szwecji i Norwegii przedłużenie proporcjonalnych tymczasowych kontroli granicznych o maksymalnie trzy miesiące od dnia przyjęcia niniejszej decyzji wykonawczej na następujących granicach wewnętrznych:

- w przypadku Austrii – na granicy lądowej austriacko-węgierskiej i granicy lądowej austriacko-słoweńskiej;

- w przypadku Niemiec – na granicy lądowej niemiecko-austriackiej;

- w przypadku Danii – w duńskich portach z połączeniem promowym z Niemcami i na granicy lądowej duńsko-niemieckiej;

- w przypadku Szwecji – w szwedzkich portach w regionie policyjnym południowym i zachodnim oraz na moście nad Sundem;

- w przypadku Norwegii – w norweskich portach z połączeniem promowym z Danią, Niemcami i Szwecją.

2. Przed przedłużeniem takich kontroli zainteresowane państwo członkowskie powinno wymienić poglądy z odnośnym sąsiednim państwem członkowskim lub odnośnymi sąsiednimi państwami członkowskimi w celu zapewnienia, by kontrole na granicach wewnętrznych były przeprowadzane wyłącznie na tych odcinkach granic wewnętrznych, na których uznaje się to za konieczne i proporcjonalne. Ponadto zainteresowane państwa członkowskie powinny zapewnić, by kontrole na granicach wewnętrznych przeprowadzano jedynie jako środek ostateczny, gdy inne środki, które mogłyby zastąpić kontrole, nie mogą osiągnąć tych samych skutków, oraz wyłącznie na tych odcinkach granic wewnętrznych, na których uznaje się to za konieczne i proporcjonalne, zgodnie z kodeksem granicznym Schengen Zainteresowane państwa członkowskie powinny o swojej decyzji powiadomić inne państwa członkowskie, Parlament Europejski i Komisję.

3. Kontrola graniczna powinny być ukierunkowana, oparta na analizie ryzyka i danych wywiadowczych oraz mieć zakres, częstotliwość, lokalizację i czas ograniczone do tego, co jest ściśle niezbędne do zapewnienia odpowiedzi na poważne zagrożenie i do celów ochrony porządku publicznego i bezpieczeństwa wewnętrznego. Państwo członkowskie, które przeprowadza kontrolę na granicach wewnętrznych zgodnie z niniejszą decyzją wykonawczą, dokonuje cotygodniowego przeglądu konieczności, częstotliwości, lokalizacji i czasu kontroli, dostosowuje kontrolę do poziomu danego zagrożenia, w stosownych przypadkach stopniowo ją znosi oraz co miesiąc składa do Komisji stosowne sprawozdanie.

Sporządzono w Strasburgu dnia r.

W imieniu Rady
Przewodniczący